

نام کتب: ضرایف

نام نویزندگان:

تعداد صفحات: ۸ صفحه

کافرین پوکل

CaffeineBookly.com

تاریخ انتہا:

@caffeinebookly

caffeinebookly

[@caffeinebookly](#)

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

نکرار یک اعتقاد، درست یا نادرست؟!

ایشما هم مانند خیلی از مردم در گوشه این دنیای پیشوار به خرافات فکر می کنید؟ درست همانند بسیاری از کسانی که حتی بدون اینکه خوشناسان هم تشخیص دهنده می کنند، بارها و بارها در عقاید و رفتارهایشان نکاتی را رعایت می کنند که هیچ دلیل منطق، عقلانی و علمی ندارد. از خودتان سوال کنید، آخرین باری که به تخته زدید، از گربه سیاه فرار کردید یا عدد ۱۳ را به بد گرفتید، کی بود؟! تا چه حدی به خواندن طالع روزانه خود معتقد هستید؟ و با مهر و محبت و خوشبختی و بازشنده بخت و ... را کجا جست و جو می کنید؟ خلاصه اینکه در یک کلام و خیلی ساده «خرافاتی هستید یا خیر؟»! شاید تصور کنید، دوران این صحبت ها به پایان رسیده است اما در جایی که هنوز خیلی ها شماره خانه شان را ۱۴۱۲ می نویسند و روزها و ساعت ها منتظر می باشند تا شخصی با چند ایزار ساده از گشته، اینده، خوشبختی، بدپنه، شیء گشته و ... برای آنها بگویند و ... می توان فهمید چنان هم بیراهم ترقه ایم. چنین باورهایی صرفاً مختص مردم کشور و منطقه ای خاص نیست و برای مثال نیمی از مردم آمریکا تصدیق می کنند که خرافات تا حدودی در زندگی آنها جای دارد.

البته باید توجه داشت که هر اعتقادی خرافه پرسنی نیست و باید مرز بین این تو را درک کرد. تنها زمانی یک اعتقاد و باور را خرافه می گوییم که به آن مفهومی جاذبی و سحرآمیز و به تور از هر گونه منطق و استکلام بدهیم.

برای نمونه یک ورزشکار براساس یک اعتقاد بینی و مذهبی به راحتی بیش از شروع یک مسابقه مهم می تواند به آرمش و تمرکز لازم برسد و به خوبی با یک باور درست نتیجه مناسب را هم به دست آورد. (کلری که امروزه بسیاری از مردمیان با توجه به پرداختن به امر روانشناسی ورزش بر آن تکیه دارند، اما اگر برای مثال ورزشکاری تصور کنند که ۱۶ مرتبه به نوبت کوپیدین پیش از شروع کار باعث خوش شانسی است و کمتر و بیشتر از این عدد نویز بازی خوبی را نمی دهد. او به سادگی وارد محدوده خرافات شده است و به عبارتی

دجار و هم و خیالی باطل است. چنین رفتارهایی شاید در اغاز سیار ساده به نظر رست اما با تکرار شخص را دجار و سوساسی می کند که منجر به یک نوع اختلال می شود و کم کم حاضر نمی شود با هیچ تغییر کوچکی در زندگی معمول و عادی خود کنار آید. همواره همه چیز را بروی گلوی بریده شده از روزهای قبل می اندزاد! و کمی نمی گذرد که

تشویش و اضطراب نیز چاشنی این وسایل می شود. برای نمونه در مصالحه های کاری، از مونهای مهم زندگی و هر شرایطی که تسلیل درایم از آن نتیجه خوبی بگیریم. پرداختن بیش از حد به این باید و نباید، بدون در نظر گرفتن میزان تلاش و آمادگی، از عوامل تعیین کننده به حساب خواهد آمد و بزوی درمی یابیم که همه چیز خارج از کنترل شخص ما قرار گرفته اند.

درست یا نشمن؟ مهمترین فایده ای که چنین رفتارهایی می توانند در برخی شرایط داشته باشند، حس امنیت و اعتماد به نفسی است که گنجایش در صورت وجود تمام شرابوط لازم، ایجاد می شود. برای نمونه دوست جوان ما، گرچه مدت زیادی به دنبال خودکار مورد نظرش می گشت اما همین ایزار کرچک برای او مانند رایانه کوچکی در آمد که تمام مطالع خوانده شده را در خود ذخیره کرده بود!

در حقیقت یک تلاش خوب، بیت یک باور نادرست، دریافت نتیجه ای مثبت ناشی از آرمشی بدون ریشه منطقی و علمی رامی توان شاهد بود. می بینید که با تلاش و کوشش و به دنبال جست و جوی راهی از امتر شدن و رشد افکار مثبت موقفت چنان دور از انتظار نیست.

اما نکته مهمی که باقی می ماند این است که اگر این روش خوشبختی و خوش شانسی اور از دست بروند چه خواهد شد؟! اگر در آن لحظات خاص خودکار بیدا نمی شد دلنشجوی جوان در سر جلسه امتحان حاضر نمی شد یا بانگرفتی و تشویش بدون اعتماد به خودکاری دیگر حاضر و نتیجه ای مطلوب نمی گرفت؟! بنابراین

یک بار دیگر تغییر نوع نگاه، باور و عمل مطرح می شود.

خرافات و روحش خرافات ترین اور می توانند در اثر تکرار در زندگی ایجاد اختلال کنند و منجر به اضطرابات و تشویش های فراوانی شوند.

اگر فکر می کنید عدد ۱۳ فقط در کشور ما آوازه خوبی ندارد سخت در اشتباهی بزرگ هستید! بسیاری از مردم در سایر کشورها از «جمعه سیزدهم» فراری هستند و تقویاً کار خاصی در این روز انجام نمی دهند. آنها حتی قرار ملاقات و سفرهای خود را در این روز تغییر می دهند. در بسیاری از کشورهای غربی ساختمان های مرتفع طبقه سیزدهم ندارد و شما می توانید از طبقه دوازدهم به طرزی خارق العاده به طبقه چهاردهم برسید!

البته خرافات در مورد اعداد در برخی از کشورها متفاوت است برای مثال چینی ها در مورد عدد (۴) با

نگرانی رفقار می کنند و از آن جایی که تلفظ آن شبیه تلفظ کلمه مرگ است آن را عدد نحس به حساب می آورند. اما در میان تقاضات ها و شباهتی که در مورد اعداد و درک آنها وجود دارد، عدد ۱۳ از بخت و اقبال کمتری برخوردار است. البته برای همین عدد ۱۳ هم تبصیره و بندی در نظر گرفته آن! و می گویند عدد ۱۳ و جمعه سیزدهم اوج بدشائیست مگر اینکه شما خودتان در جمعه سیزدهم متولد شده باشید در آن صورت برگ برنده در دستان شماست و عدد ۱۳ و جمعه سیزدهم خوشبختی و خوش شانسی شما را اضمیم می کند.

ریشه باورها در مورد عدد ۱۳: اولین و ساده‌ترین راه حلی که برای فلاکت این عدد در نظر می گیرند این است که: وقتی قسان برای نخشین بار شروع به شمردن انگشتان خود کرد در دست هایش بیش از ۱۰ انگشت نیافت و به ناچار به سراغ دو پا رفت و آن هارا هم شمرد $2+1=2$ +۱۰ =۱۲ اما سوالی که پیش می آید و سازندگان این فرضیه می بایست به آن پاسخ دهند این است که: مگر در آن زمان پایاها انگشت نداشت تا عدد ۲۱ بینم شود؟! عده ای نیز معتقدند حضرت عیسی پیش از به صلیب کشیده شدن در آخرین شملی که خورده به همراه ۱۲ نفر دیگر جمع سیزده نفره ای را به وجود آورده بود و ... چنین و چند تصویر متفاوت دیگر! چند نکته:

- افزایی دلتن و قوت بخشیدن یک تصور و فکر (هر چند تادرست) باعث ظهور و جلوه واقعی آن می شود و کم کم بر صفحه ذهن تأثیر می گذارد.

- در یک بررسی اقتصادی دریافته اند روز جمعه سیزدهم حدود ۹۰۰ - ۸۰۰ میلیون دلار به تجارت امریکا ضرر می رساند چون در این روز بسیاری از مردم پروازهای خود را کنسل (لغو) می کنند و اراده فعالیت تجاری نمی شوند.

- بسیاری از مردم فنلاند اگر صبح گربه سیاه را بینند آن روز سرکار نمی روند. آنها معتقدند که گربه سیاه از زمان پستان تاکنوں برای مردم فنلاند بدیباری اورده است.

- طبق امار دانشگاه بوسنیون آمریکا خرافات حدود ۱۰٪ از زندگی افراد را دچار بحران می کند.

گزارش ها حاکی است که نحس شمرده شدن عدد ۴۶ در میان ساکنان شهر سندنج، به معنی در این شهر تبدیل شده است.

به گزارش خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران، هم اکنون این عدد در بین مردم سندنج لجیان نحس و رُشت تلقی می شود که بر قیمت کالاهایی که شماره سریال یا پلاک آنها دار ای این عدد باشد، تأثیر گذاشته است.

مثلا سیم کارت های تلفن همراه که شماره آنها حاوی عدد ۴۶ است مشتری ندارد و قیمت آن کمتر از شماره های دیگر است؛ قیمت سیم کارت های معمولی در سندنج حدود هشت میلیون ریال است ولی سیم کارت هایی که دورقم نخست یا دوم آنها ۴۶ باشد بین هفت میلیون تا هفت میلیون و ۲۰۰ هزار ریال به فروش می رسد.

گزارش ایرنا می افزاید که عدد ۴۶ به حدی در شهر سندنج تنفس برانگیز شده که برخی از ساکنان این شهر که پلاک منزلشان ۴۶ است اقدام به برداشتن آن می کنند تا از استهza مردم و نحسی آن عدد، در امان بمانند.

اعداد نحس

عددهای نحس در ایران و کشورهای دیگر بخشی از باورهای عامه مردم است؛ مثلا مردم چین عدد چهار را نحس می دانند، زیرا تلفظ آن به زبان ماندارین (زبان اصلی رایج در چین) شبیه تلفظ "مردن" است.

گفته می شود که مثلا در تیلیان بیشتر هتل ها طبقه چهارم یا اتاق شماره چهار ندارند و اتوبوس ها در شماره خود از چهار استفاده نمی کنند.

همچنین، در بیشتر کشورهای اروپایی و امریکای شمالی اگر روز جمعه سیزدهم ماه باشد، نحس تلقی می شود، همانطور که در ایران نیز عدد سیزده نحس به شمار می آید.

در تحقیقی که در سال 2003 انجام شد، این نتیجه به دست آمد که کسانی که خوشنان را "بدشائی" می دانند، بیشتر اختلال دارد به نحویست اعدادی مثل ۱۳ یا ۴۶ باور داشته باشند. جایب این جاست که به گفته محققان این باور خودش می تواند "بدشائی" بیاورد.

دکتر ریچارد وایزمن، روانشناسی که لین پژوهش را تجربه داد، می‌گوید: اشخاص بدناس بیشتر به سمت پذیرش خرافه‌های منفی کشش دارند.

او معتقد است که بعضی‌ها خودشان می‌خواهند بدناس باشند زیرا که این حس به آنها کمک می‌کند تا مسئولیت شکست هایشان را بر عهده نگیرند.

به گفته دکتر وایزمن، استاد دانشگاه هرفوردشاپر در بریتانیا، 25 درصد از کسانی که در این تحقیق شرکت کردند، فکر می‌کردند که عدد 13 نحس است. این افراد همچنین معتقد بودند که شکستن آینه، رد شدن از زیر پله و هر چیز که به عدد 13 مربوط شود، نحس است.

بعضی گریه سیاه را نیز نحس می‌دانند

امروزه ایرانیان به علت عدم اگاهی و اطلاع کافی، روز سیزدهم نوروز را نحس دانسته و برای به در کردن نحسی، از خانه و کاشانه خود به کلار سیزده‌ها و جویبارهارت و به شادمانی و سرور می‌بردازند، در حالی که تا به حال هیچ داشتمانی، سیزدهم فروردین را نحس ندانسته است.

آورده‌اند که جشنید، چندین سال متولی، روز سیزده نوروز را در صحرای سیز و خرم، خبیه و خرگاهزد و بارعام داد و در تئیجه این مراسم در ایران زمین به صورت یک رسم درآمد. بنابراین اعتقد خرافی که در میان بسیاری از اقوام وجود دارد برخی از اعداد را نحس می‌دانند و اعراب جاهلی قبل از اسلام نیز عدد سیزده را نحس می‌دانستند. به این ترتیب بدن آنکه چگونگی ورود این فکر جاهلی و خرافی به فرهنگ ایرانی معلوم باشد به شتبه سیزدهم نوروز هم، روزی نحس قلمداد شد. در صورتی که سیزدهم هر ماه خورشیدی «نیز روز» نام داشته و تعلق به فرشته تیر / نیشتر - الله باران - است و ایرانیان قدمی، پس از دوازده روز جشن و شادی - به این دوازده ماه سال - روز سیزدهم نوروز را که روز فرخنده است به باع و صحراء و شادی می‌کردند و سیزده‌های خود را به شناهه سیزی، شادی و برکت به آن رون سپرده و نوروز را به پایان می‌رسانند.

تفکر قوم ترکمن درباره اعداد رمز و رازی که در برخی اعداد وجود دارد، بدرستی معلوم نیست اما کمتر ملتی را می‌توان پیدا کرد که به برخی از اعداد خاص معنی تمثیلی نداده باشند. دکتر میرجلال الدین کزازی در مورد معانی تمثیلی و نمادین اعداد چنین نظری دارد: "عدد یک (=1) در بولوشناسی باستانی ایران شناهه‌ی راز آلد خداوند است. عدد دو (=2) ارزش آبینی دارد؛ آسمان و زمین، نرینه و مادینه و... دو بین سان ساختار و سرشت افزونش را بر ما روشن می‌دارد. کاربردهای نمایین عدد سه (=3) این است که این شمار به گونه‌ای راز آلد، افرینش و پدیده‌ی هستی را شناس می‌دهد. در باورهای ایران از زادگان سه‌گانه و یا مولده تلاش نخن به میان رفته، زادگان سه‌گانه کاتی و یا جاندار است. عدد چهار (=4)، چهار گوهر را نشان می‌دهد. در پنج (=5) می‌توانیم از پنج حس سخن بگوییم. در شش (=6) به شیوه‌ی نمادین، یهان شکار می‌شود و ما معتقدیم پدیده‌های گئی شش سویه هستند. اما افت (=7) در میان یکان از کار آبی و ارزش و باور شناختی افزونتری برخوردار است. عدد هشت (=8) با پیش در پیوند است. عدد نه (=9) باز شماری است که در فرهنگ ایرانی ارزش آبینی و پزه‌ای دارد و از شمار سیزده (مقنس، پاک) است. عدد دوازده (=12) در نماد شناسی شناهه‌ی کمال است. دوازده در گروه خودش ارزش سیار دارد. ما مفت اختر و دوازده بر ج را دارایم. هفت در عدد دوازده گردان است پس اگر دوازده را شناهه‌ی کمال بدانیم، این عدد خسته ترین خواهد بود، زیرا ارمان آفرینش رسیدن به سر آمدگی و کمال است. پس اگر به شمار سیزده (=13) رسیدید، این همه از میان خواهد رفت و زمانی که به چهارده می‌رسیم، دوباره گنجستگی روی می‌دهد. ایرانیان از دیر زمان روز 13 را از خانه بیرون می‌فرستند که بی شگونی این روز را از خود دور بدارند. شاید یکی از دلایلی که عدد 13 نزد ایرانیان نحس است و مردم برای فرار از این نحسی، روز سیزده پدر را در دامان طبیعت به سر می‌برند، ترویج فرهنگ بدناسگونی آن توسط مردم از گشته تا حال است."

ترکمنها نیز از جمله این ملل هستند. برخی از اعداد هستند که در زندگی مردم ترکمن نقش مهمی ایفا می‌کند که از جمله آنها می‌توان به اعدادی نظری سه، هفت، نه و چهل اشاره نمود. غیر از این گونه اعداد - که بر ادامه این مقاله به بحث در برآورده اند - اعداد فرد و زوج نیز در زندگی مردم توجه عامه مردم قرار گرفته است. به طور مثال از قدیم الایام اعداد زوج نشانه سعد و مهر و حبیت بوده است. زن ترکمن به هنگام شرکت در مراسم عروسی در داخل بقجه‌ای که به همراه خود به خانه داماد و یا عروس می‌برد، نان

شیرینی را با شمارگان زوج می برد (2 یا 4 یا 6) اما وقتی قرار است به مراسم ختم کسی برود ، اعداد فرد را انتخاب می نماید. از همین موضوع می توان دریافت که ترکمنها اعداد زوج را نشانه ابراز حسن نیت و نمادی برای بیان ارزو در باره رهایی از واژه "اتهالی" می دانند .

عدد 3
در این گونه اعداد ، به عدد مه اهمیت زیادی داده شده است. کوکل در سه سالگی زبانش گویا می شود

این عدد در آداب و رسوم و ضرب المثل ها کاربرد زیادی دارد. به طور مثال : سلام کردن به سه خانه ، سه بار شستن دست و صورت به هنگام وضو ، سه بار گفتن کلمه شاهدین در هنگام مرگ ، سه بار گرداندن اسفند برای هر فرد به منظور حفاظت از چشم رخم و سه گوش بودن دعاها که مادران برای فرزندان خود به گوشة لباس آنها اویزان می کنند. همه این امور از جمله اموری هستند که هم اکنون به عنوان قاعده و قانون در زندگی بسیاری از خانواده های ترکمن بارها تکرار می شود .

این عدد مورد توجه شاعران بزرگی همچون مختار مقی نیز بوده است :

برخی از موارد استفاده از عدد سه در افسانه ها و دیسان های ترکمنی : دادن مهلت سه ماهه برای نجام یک کار سخت از سوی پادشاهان افسانه ای ؛ پادشاهان افسانه ها سه دختر و یا سه پسر دارند دختران پادشاهان در افسانه های ترکمنی برای قبول خواستگار ، سه شرط را در مقابل داماد مطرح می کنند. جارچیان در افسانه ها سه شبانه روز مردم را برای شرکت در عروسی دعوت می کنند و بالاخره جشن عروسی در افسانه های ترکمنی تاسه روز ادامه می یابد .

عدد سه را در ضرب المثل ها و باورهای عامیانه نیز می توان پیدا کرد .

گچی نگ اوج ، سوزونگ پوج

و یا :

قرکان لیت ، اوج گون اوپرار

و یا :

لوچدن سونگ پوج

در ضرب المثل «لوچدن سونگ پوج» (پس از سه بار ، پوج) یک نوع باور و عقیده را می توان برداشت نمود و به عبارتی اجداد ترکمنها حتی این گونه اعداد را به سطح عقاید خود نیز بالا برده اند .

عدد هفت 7

این عدد نیز بکی از پرکاربردترین عدد در بین اعداد است که در زندگی و عقاید بسیاری از ملل و از جمله در بین ترکمنها نقش و جایگاه مهمی را ایفا می کند و معانی عمیقی دارد. مانند "بدي اقلیم" (هفت اقلیم)

این عدد در تمامی آداب و رسوم ، افسانه ها ، ضرب المثل و دیگر قالب های ادبیات شفاهی و عامیانه کاربرد وسیعی دارد. به طور مثال در ضرب المثل های ترکمنی: "بدي اوچلاب بير کس!" ، "چاروا چاروا اینگ ایزیندان بدي بیندا بیتر" ، "پرسینگ بدي دبلي بار" ، "اوج گونلوك يولا چیقسانگ ، بدي گونلوك آئین آل "

یا در بین ترکمنها عبارت "بدي پشت" یا "بدي ارکا" به عنوان "هفت نسل" کاربرد دارد و دلتنس آن به هر

بک از ترکمنها توصیه شده است. این "هفت نسل" به ترتیب عبارتند از :

-1 اوغول

-2 آخنیق

-3 چوولوق

-4 بیولوق

-5 قوولوق

-6 کیاتلیق

-7 آتیق

همچنین در بین ترکمنها عبارت "یدی آنانگ" (هفت پدر تو) چنین است:

-1 آنانگ (پدرت)

-2 اذان آنانگ (پدر اذان گوی تو / یعنی کسی که به هنگام تولد در گوش تو اذان خوانده است)

-3 علیم آنانگ (پدر علم تو)

-4 فائین آنانگ (پدر خاتم تو)

-5 اوغوزخان آنانگ (پدر اوغوزخان تو / اوغوزخان به عنوان نیای بزرگ ترکمنها)

-6 نوح آنانگ (پدرت که حضرت نوح است / با این باور که مطابق با اسناد و کتب قدیم همچون مجمع التواریخ اثر رشید الدین فضل الله ، نسل ترکمنها نهایتاً به پسری از پسران حضرت نوح می‌رسد)

-7 آدام آنانگ (پدرت که حضرت آدم است / به این معنی که همه انسانها و از جمله ترکمنها بني آدم هستند)

در بین ترکمنها "اینگ یاکین یدی قارینداش" (هفت خویشاوند بسیار نزدیک) این افراد هستند :

-1 دوغان

-2 دوغان لو غلان

-3 دو لان

-4 قارینداش

-5 باباداش

-6 او باداش

-7 تیره

رئيس جمهور ترکمنستان در اثر خود رو حنامه ، عبارت "ترکمنینگ یدی خزینه سی" (خزان هفتگانه

@caffeinebookly

caffeinebookly

@caffeinebookly

caffeinebookly

t.me/caffeinebookly

ترکمنها) را بکار برده است که عبارتند از :

- 1- باش خازینا - تپر اق خزینة اصلی - خاک
- 2- ایکنچی خازینا - قلایچی لیق دومن خزینه - اسدباری
- 3- اوچونچی خازینا - هالی چی لیق سومین خزینه - قالیافی
- 4- دوزدوجنچی خازینا - مادرارچیلیق چهارمین خزینه - دامداری
- 5- پاشنچی خازینا - قوشچی لیق پنجمین خزینه - مرداری
- 6- آلتینچی خازینا - کیتاب ششمین خزینه - کتاب

-7- بیدینچی خازینا - سووه قتمین خزینه - آب
عدد هفت در دیوان مختومقلی نیز به تعداد قابل ملاحظه ای تکرار شده است :

بدي داغ، بدي دريا

دالي دنياني گورسم

شعر ايکي هلاان
بدي پسیر بولسا، بيري گوونجنگ

باي خلفي يانگرا بور ، قارري اوونجنگ

شعربرمه فلگه

عدد 9

عدد نه نیز در زندگی ترکمنها کاربرد زیادی دارد. ترکمنها برای بیان دعا جهت تکمیل و بی نقص بودن یک کار ، می گویند: "هر کی زادینگ دوقزی دوزوو بولسون" (یعنی اینکه: هر کاری کامل و بی نقص باشد / جفت و جور باشد)

با در این شعر از ظهیر الدین فاریابی که مدرسین ادبیات ، همواره آنرا برای تکمیل صنعت "اغراق" در شعر ذکر می کنند:

نه گرسی فالك نهد اندیشه زیر پای

تا بوسه بر رکاب قزل ارسلان زند

در دیوان مختومقلی نیز این عدد به تعداد زیادی بکار رفته است. به طور مثال:

دو قوز ساعت، دو قوز آی

لون ايکي اندام جاي بجاي

شعر "جوشا يكتينگ"

عدد نه را می توان در تمثیلات و ضرب المثل ها نیز مشاهده نمود. به طور مثال: "دویاتی دوقز گون ، سمر آنی سکیز گون" ، "چوپان تایقین دوقز بلدان قوتار"

عدد چهل 40

عدد چهل نیز یکی از این گونه اعداد است. این عدد برای بیان مسافت‌های طولانی بکار می‌رود. به طور مثال: "قیرق بیل میا گزینچلگ ، بوئن بیل نر گزگن" (از ملاتفس) یا در این ضرب‌المثل‌ها: "قیرق بیل قیرفین گاسه ده ، عجلی ینن اولر" ، "فیش ینگ گونی قیرق تویسلی ، قیرکیسی داقیلیق سیز"

پایان خوش اکثر دسسان‌ها (منظومه‌ها) در ادبیات ترکمنی نیز برپایی جشن و پایکوبی در چهل شبانه روز به میان می‌آید (... او لار قیرق گیجه گوندیز لاب طوی توتوپدیر لار .

در برخی از موارد ، این عدد ، عدد کثیر است به طور مثال در این شعر مختوم‌مقی:

قیرق شهری قیزیلان غرق لدن قارون

گوزی قومدان دولدي پولدان دولمادی

شعر اقبال بولمادی

و یا:

عشقیم باردیر مجنوندان آلتیمش اسسه زیاده

قوایم باردیر قیرق بیل درس آیدارغا فرهاده

شعر کونگلوم

در ادبیات عرفانی نیز عدد چهل معانی تمثیلی زیادی دارد. به طور مثال در اشعار مختارمندی:

قیرق لار له جم بولوپ، پیله ایچم

کونجی میخانه‌دا آیاغ پیشسه

شعر پیشسه

قیرق عاشق نعره چکیپ، شعله اوردي اوینی

گوز یاشیمدان سوو الیپ، سوندور دیگیم بیلمزمینگ؟

شعر بیلمزمینگ

چهل تنلر ارا باش بولیبان بایین دارغان

مقصده پتر آمان-اسن منزله بارغان

شعر همخانه گاندیر

دووره گیریپ، گورنوم، او تور میش چهان

سلام بربیپ، قولون قوجنوم یار انلار

شعر اوجدیم یار انلار

که البته در این شعرها ، مراد از چهل‌ها و چهلتن ، "ابدال" است. همچنانکه ایشان در شعری دیگر گفته‌اند:

قیرق عاشق بار، قیرق ابدال

هر باشد ایر خیال بار

منظومة بلال بار

تعداد این گونه اعداد نمادین در فرهنگ و ادبیات ترکمن بیش از اینهاست و نگارنده تنها برای پادآوری و آغاز صفحه ای جدید در تحقیقات ادبی و فرهنگی برای پژوهشگران این زمینه ، تنها به ذکر چند نمونه از این گونه اعداد اکتفا نموده و از ذکر بسیاری از شواهد برای هر کدام از آنها بیز خودداری کرده است.

جادوی 13 در فرهنگ ما
داس و زروان

عدد 13 در ایران باستان خجسته و سعد بوده اما بعدها به علی میان مردمان ایرانی (غیر ایرانی) نخس و گجسته قلمداد گردید بنابر اخبار و روایات کون درباره ای امثال این عدد باید گفت : وجود 13 کوه در ناحیه ای کنگ اثر/13 بار بر زبان راندن اشم و هو (در ستاوش اهورا مزاد) برای پاک شدن کسی که وزخی بوده /اعقاد به گفتن در روز 13 فوریه دین ماه به تقریب بیرون منزل یهودیان قدیم عدد 13 را با حرف ام تشنان میدادند که حرف اول کلمه ای مرگ بود بنابر انجیل عیوسیان بیز در شب و داع 13 نفر حضور داشتند و نفر اخیر 13 همی بیودا اسخربوطی به عیسا خیانت کرد (به گونه ای که بر نحوست عدد 13 بیش از بیش صحنه گذارد) همچنین بودند قدیمی که دو تا عدد 12 می توشتند (او در تبت هجتان می نگارند) زیرا پس از ان عدد 13 را ظلمت و نحوست می داشتند در اران آریایی به نام قبر روز (منسوب به تبر یا تیشرت از امشاسبان و فرشتگان مقدس) روز 13 هر ماه شهرت داشت و جشن تیرگان در این روز برگزار می گردید زیرا عدد 13 حقیقتاً نماد پیشرفت و فتواری والا می بود.
تصویر تاروی اندلس و اسکلتی است که انسان های روی زمین را درو می کند و این در حالیست که از هر گوشه سر های جدید از انسان میروید این تصویر بی شک دگر نیسه ای از زروان (کرونوس) داس بر دست (ذان) دنگار مرگ و زمان بندی میباشد (این تیکه را برای علاقه خودم به فلسفه مورد علاقم اسپینوزا نوشت) عدد 13 هم سمبیل ترقی به شمار می رود و هم سبل و رو شکستگی زیرا قدرت فراوانی دارد و اگر اشتباه استفاده شود فاجعه افرين خواهد شد (این قسمت میلی میمه پس نگیم نحصه ی گید قدرتمنده و طرز استفادش رو بلطف نیستم این خیلی شگفت آورم) نمادی که بالا به اون اشاره کردیم از نظر تاریخی نماد سده ی 12 میلادی است که از وقایع مهم اون دوره همون طور که میتوانیم چنگ های صلیبی متعدد بیروزی مسلمانان ظهور چنگیز خان حملات مغول ها به شرق تا غرب جهان متعدد (که از دیده من بیشتر برای تمدن ایرانی که بسیار در دوره ای ترقی بود ویرانی به بار اورد ولی تا اونجا لی که می دومن باعث پیشرفت و توسعه می تمدن هنی شد) از این ها بگزیریم این مقاله رو برای دوست عزیز موسک توشتند که اعتقد راسخی به نحس بودن عدد 13 داشت در صورتی که شاید ما فراموش کریمکه در تمدن کهن ما تمدن با شکوه آریایی این عدد مقدس و قدرتمند بوده پس اونهایی که از عدد 13 میترسند باید بهشون بگم حداقل بهتره ما ایرانی ها از این عدد نظرسیم شاید هنوز جادوی که امداد ما بر روی قدرت این عدد مقدس مبنی بر نداشتن تاثیر قدرت منفی اون بر ما و مزیت استفاده از نیروی مثبت اون بر روی ما باقی مونده باشه.....

منابع: سایت فارسی BBC
روزنامه همشهری
و سایت های دیگر مانند:
<http://www.jadogaran.org/modules/news>

<http://www.hamshahri.org/hamnews/1379/791011/elmif.htm>